

عنوان مقاله:

واكاوى حقيقت امر درآيه «اولى الامر» باتوجه به كاربستهاى قرآني واژه «امر»

محل انتشار:

پژوهشنامه معارف دینی, دوره 2, شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بهزاد مرادی - سطح سه مرکز تخصصی کلام واحد کرمانشان

حيدر زارعي - سطح سه كلام تخصصي واحد كرمانشاه

خلاصه مقاله:

خداوند در آیه ۵۹ سوره نساء به اطاعت بی قید و شرط از رسول و افرادی با عنوان «اولی الامر» دستور داده است. یکی از سوال های مفسران و متکلمان فریقین، تبیین مفهوم و مراد از «اولی الامر» و مصداق یابی آن است. فهم درست از این عنوان و مصداق آن، متکی بر فهم دقیق از معنای واژه «الامر» و موارد استعمال آن در قرآن است. در این مقاله برای یافتن حقیقت معنای «الامر» به بررسی کاربرد واژه «امر» در قرآن پرداخته و به کمک قرائن درون متنی سیاق، واژگان همنشین و ساختارهای مشابه در قرآن و نیز برخی مویدات روایی، معنای «اولی الامر» را یافته و تبیین نمودیم. شیوه پژوهش در این مقاله، تحلیلی و تطبیقی است و به روض کتابخانه ای داده ها گردآوری و مورد ازریابی و داوری قرار می گرید. یافته اساسی تحقیق این است که، امری که اولی الامر با آن مرتبط هستند «امری الهی» است که در لسان قرآن از آن به «روح» یاد میشود که امامان با آن «امر» و «روح» مردمان را هدایت میکنند.

كلمات كليدى:

امر, اولى الامر, امام, روح الهي, كلمه الهي

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1940565

